

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 6194/15
Дана 30.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и др Владан Станојев, чланови већа, са саветником суда др Весном Билбија, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А. Б. В. из С., ..., коју заступа заједничка адвокатска канцеларија – адвокат Александар И. Ђорђевић и Зоран Ђорђевић из Сенте, Поштанска 6, поднетој против туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОРЕСКА УПРАВА, Сектор за порескоправне послове и кореспонденцију, Регионално одељење за другостепени поступак Нови Сад, ради поништаја решења бр. 200-438-01-00013/2015-I2001 од 26.02.2015. године, у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Министарства финансија и привреде - Пореске управе, Филијала Сента, бр. 231-438-02-00017/2014-Г2Ц01-05 од 26.12.2014. године, којим је пореском обвезнику А. Б. В. из С., утврђен порез на капитални добитак у износу од 2.375.070,57 динара, остварен преносом апсолутних права уз накнаду, односно продајом стана број ..., површине 76 м², на трећем спрату зграде ..., у ... Улици у Б., саграђене на парцели број ... К. О. В., уписане у лист непокретности број 1...; налаже се уплата утврђеног износа пореза у року од 15 дана, од дана достављања решења; уплата камате на неплаћену обавезу у прописаном року, под претњом извршења принудним путем о трошку тужиље, при чему жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду 18.04.2015. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа, због погрешне примене материјалног права, због повреде правила поступка, те да чињенично стање није потпуно, односно да је нетачно утврђено, да је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеница битних за правилно одлучивање. Сматра да побијани управни акт у свом образложењу садржи чињенице и наводе који не одговарају истини, те, као такви, стварају искривљену слику у чињеничном стању, да осим преписивања законских одредби које је требало применити у току пореског поступка за утврђивање капиталне добити, и осим препричавања шта је све рађено током првостепеног поступка, или се није ни освртао на конкретне жалбене наводе тужиле, или их је тумачио, односно одбио директно супротно законским одредбама на које се тужила позивала, да осврчући се на жалбени навод говори у образложењу побијаног акта да је тужили дата могућност учешћа у поступку, да је имала довољно времена да се припреми за канцеларијску контролу и да је могла имати сазнања да ће ускоро бити заказана канцеларијска контрола. Напомиње да тужила жалбом није оспоравала право да учествује у канцеларијској контроли, већ да јој је било онемогућено да у тој контроли учествује уз ангажовање стручне помоћи путем свог пуномоћника, којег је сама изабрала, те да су јој повређена процесна права јер јој није омогућен довољан рок за припрему за поновљену канцеларијску контролу пошто јој је позив уручен свега један дан пре одржавања истих, а тужени овај навод одбија као неоснован са образложењем да је тужила могла имати сазнања да ће ускоро бити заказана канцеларијска контрола. Указује да је жалбом указала на примену одредбе члана 33. Закона о основама својинскоправних односа, али да насупрот томе, првостепени орган, а и тужени, тврде да је пренос права својине извршен 19.01.2010. године, а што је директно супротно наведеној законској одредби. Правилно утврђивање чињенице када је извршен пренос права својине је од значаја за примену стопе, јер је измењен пропис који говори о капиталној добити, те је стопа са 20% смањена на 10%, што значи да би тужила требала да плати дуло мањи порез. Што се тиче вредности самих некретнина, у жалби је истакнуто да се не може вредност, која се утврђује код пореза на имовину, користити као “тржишна цена” код пореза на капиталну добит јер се ради о сасвим различитим правилима која то прописују. Сматра да ни на овај навод жалбе тужени није дао правилно образложење. Што се тиче пореског ослобођења из члана 79. Закона о порезу на доходак грађана сматра да је овај пропис тужени тотално погрешно и против законито применио, јер се у списима предмета налази купопродајни уговор из кога је видљиво да је из остварених средстава решено стамбено питање детета пореског обвезника и то куповином стана у С.. Инсистирање туженог да се пореско ослобођење може признати само ако је неки други стан купљен у Републици Србији нема своје упориште нити у једној јединој законској одредби. Осим тога, тужени погрешно примењује закон и када целокупну капиталну добит у вези предметног стана, приписује тужили, правдајући то чињеницом да се она водила као власник тог проданог стана у целини. Указује на наводе жалбе везано за овај навод указујући на одредбу члана 180. став 2. Породичног закона, па сматра да је тужила, као сувласник само 1/2 дела тог стана, остварила само 1/2 дела купопродајне цене, док друга половина купопродајне цене је припала њеном супругу Б.А., те да на тужилу “отпада” само половина утврђеног капиталног добитка. Предлаже да суд тужбени захтев усвоји у целости и поништи као незаконито решење тужене број 200-438-01-00013/2015-І2001

од 26.02.2015. године, којим је одбијена жалба тужиле против решења Пореске управе - Филијале Сента, те да се предмет врати туженог на поновно доношење одлуке. Уједно је поднео и захтев за накнаду трошкова спора и то: таксе на тужбу и одлуку по одлуци суда, те за састав тужбе у износу од 18.000,00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржане усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 72. став 1. тачка 4. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01... 18/10), прописано је да се капиталним добитком сматра приход који обвезник оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду удела у имовини правних лица, акција и осталих хартија од вредности, осим дужничких хартија од вредности, док је одредбом става 5. наведеног члана прописано да капитални добитак представља разлику између продајне цене права, удела, односно хартија од вредности и њихове набавне цене усклађене према одредбама овог закона.

Одредбом члана 73. став 1. истог закона, прописано је да се за сврху одређивања капиталног добитка у смислу овог закона, продајном ценом сматра уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне.

Одредбом члана 74. став 1. Закона о порезу на доходак грађана прописано је да се за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог Закона, набавном ценом сматра цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартије од вредности, односно цена коју је утврдио порески орган у складу са овим Законом.

Одредбом члана 76. наведеног закона прописано је да пореску основицу за утврђивање пореза на капитални добитак чини капитални добитак утврђен на начин прописан одредбама члана 72. - 74. истог закона.

Одредбом члана 78. наведеног закона прописано је да капитални губитак остварен продајом једног права, удела или хартије од вредности, може се пребити са капиталним добитком оствареним порођајом другог права, удела или хартије од вредности. Пребијање капиталног губитка са капиталним добитком из става 1. овог члана може се извршити у случају када обвезник прво оствари капитални губитак, а касније оствари капитални добитак.

Одредбом члана 79. наведеног закона прописано је да обвезник, који средства остварена продајом непокретности у року од 90 дана, од дана продаје уложи у решавање свог стамбеног питања и стамбеног питања чланова своје породице, односно домаћинства, ослобађа се пореза на остварени капитални добитак. Обвезнику који у

року од 12 месеци од дана продаје непокретности, средства остварена продајом непокретности уложи за немене из става 1. овог члана, извршиће се повраћај плаћеног пореза на капитални добитак.

Према доказима у спису и разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је правилно одбио жалбу тужиље поднету против решења првостепеног органа од 26.12.2014. године, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Наиме, наведено ожалбено решење првостепеног органа донето је у извршењу решења другостепеног органа број 200-438-01-00022/2013-Д/2001 од 10.12.2013. године, а према упутству из истог, након што је првостепени орган спровео поступак канцеларијске контроле у ком је тужилји омогућио учешће у поступку о чему је саставио записник о канцеларијској контроли број 231-438-00017/2014-G2C02 од 29.10.2014. године, који је уручен тужилји дана 29.10.2014. године, а иста је, преко пуномоћника дала примедбе на записник у законом предвиђеном року. Одлучујући по примедбама одређена је нова канцеларијска контрола на коју је тужилја приступила, али је истакла да не жели да се иста обави без њеног пуномоћника. Сачињена је допуна записника број 231-438-02-0001772014-G2C02-2 од 12.12.2014. године, којим је прихваћена примедба везана за пребијање утврђеног капиталног добитка са капиталним губитком оствареним продајом акција емитента а. д. “Х. Ј.” из А. у износу од 116.028,22 динара и за тај износ умањен капитални добитак остварен продајом права својине на непокретности. Овај записник је уручен пуномоћнику тужилје 23.12.2014. године. Након тога, првостепени орган доноси решење којим утврђује да је тужилја дана 19.01.2010. године, са купцем М. А. из Б., закључила купопродајни уговор, који је оверен код Првог основног суда у Београду, под бројем Ов. .../10 дана 19.01.2010. године и извршила пренос права својине уз накнаду, односно продају непокретности уписан у лист непокретности број ... К. О. В. и то двоипособног стана број ... корисне површине 76 м², који се налази на трећем спрату стамбене зграде бр. ... у ... Улици у Б., саграђен на парцели број ... за међусобно уговорену цену од 170.000 евра. Продајну вредност непокретности првостепени орган је утврдио у висини од 18.240,00 динара позивајући се на решење Пореске управе – Филијала Врачар, број 413-47710 од 03.02.2010. године, којим је по извршеној купопродаји утврђен порез на пренос апсолутних права. Затим је утврдио да је тужилја право својине на предметној непокретности стекла на основу уговора о откупу стана, закљученог између Републике Србије у својству продавца и тужилје у својству купца, те овереног код Другог општинског суда у Београду, под бројем Ов. .../96 од 02.04.1996. године, за међусобно уговорену цену у висини од 39.698,14 динара. Набавну вредност предметног стана, првостепени орган је утврдио у висини њене тржишне вредности утврђене решењем о утврђивању пореза на имовину за 1996. годину, број 432/1/35326 од 04.06.1996. године, у висини од 390.488,00 динара, након чега је извршио усклађивање са индексом раста цена на мало до дана продаје, према подацима Републичког органа надлежног за послове статистике, па је утврдио набавну цену предметне непокретности у износу од 7.872.238,88 динара, уз образложење на који начин усклађивање извршно, а да је приликом обрачуна користио податке Републичког завода за статистику, који се објављују у “Службеним гласницима Републике Србије”, као званични подаци. Добијени износ је умањио по основу амортизације, позивајући се на Правилник о номенклатури нематеријалних улагања и основних средстава по стопи амортизације

(“Службени гласник РС”, бр. 17/97, 8/91, 36/91, 24/00), након чега је применио стопу амортизације од 1,5% на годишњем нивоу и на тај начин ускладио набавну вредност предметне непокретности и утврдио висину од 6.248.618,91 динар. Након тога је утврдио да је тужила остварила капитални добитак у вредности од 11.991.381,09 динара, да је на основу решења Пореске управе – Филијала Сента, број 338-413-3-2/2009-10-3 од 27.12.2010. године, тужила продајом акција емитента “Х.Ј.” а. д. из А. остварила капитални губитак у износу од 116.028,22 динара, па је остварени капитални добитак првостепени орган умањио за остварени капитални губитак и на тај начин утврдио опорезовани капитални добитак, односно пореску основицу у висини од 11.875.352,87 динара. Применом пореске стопе у висини од 20% на тако утврђену пореску основицу, првостепен орган је утврдио тужили порез на капитални добитак у висини од 2.375.070,57 динара. У поступку по жалби, тужени орган је нашао да је ожалбено решење правилно и законито, а жалбени наводи на које је детаљно одговорио, неосновани и без утицаја на другачији исход поступка. Стога је изјављену жалбу, као неосновану, одбио применом одредби члана 151. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Код овако утврђеног чињеничног стања, имајући у виду цитиране одредбе Закона о порезу на доходак грађана, правилно је по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиле изјављену против ожалбеног решења, налазећи да је првостепени орган правилно донео решење којим је тужили утврдио порез на капитални добитак, на основицу која представља разлику између продајне цене непокретности и усклађене набавне цене, умањене за остварени капитални губитак, што у конкретном случају износи 11.875.352,87 динара, те применом законом прописане пореске стопе, утврдио тужили порез на капитални добитак у износу од 2.375.070,57 динара. По оцени Управног суда, правилно је одлучивање туженог органа, будући да је у конкретном случају капитални добитак остварен продајом некретнине која је у целости у власништву тужиле, на основу купопродајног уговора број Ов. .../10 од 19.01.2010. године, у складу са одредбама члана 76. Закона о порезу на доходак грађана. Првостепени орган је утврдио износ продајне цене некретнине, набавну цену некретнине, па је применом пореске стопе у износу од 20% на утврђену пореску основицу, тужила обавезана на уплату правилно утврђеног износа пореза на капитални добитак.

Суд је ценио наводе тужбе, који су и наводи жалбе, али је нашао да с обзиром на утврђено чињенично стање, не могу утицати на другачију оцену и законитост оспореног решења, зато што не доводе у сумњу законитост оспореног решења. Неоснован је навод жалбе да тужили није омогућено учествовање у поступку канцеларијске контроле, а самим тим и у поступку утврђивања капиталног добитка, с обзиром да је тужила, као и њен пуномоћник, позивана у више наврата на канцеларијску контролу, да су заказане канцеларијске контроле одлагане како по захтеву тужиле тако и по захтеву њеног пуномоћника а због штрајка адвоката, те да је последњи позив тужили и њеном пуномоћнику уручен дана 04.12.2014. године, односно 05.12.2014. године, а за учешће у поступку канцеларијске контроле заказане за 12.12.2014. године, када је пуномоћник тужиле доставио првостепеном органу поднесак, којим поново захтева да се контрола одложи због његов немогућности да приступи, да је дана 12.12.2014. године извршена канцеларијска контрола и сачињен записник о допунској канцеларијској

контроли, који је достављен пуномоћнику тужиле, а по захтеву тужиле која је била присутна на тој канцеларијској контроли. Такође, неоснован је и навод тужбе о порешној примени члана 79. Закона о порезу на доходак грађана, о чему је тужени дао довољно и правилно образложење, а позивајући се и на своје образложење дато у претходном решењу, као и образложење првостепеног органа. Средства остварена продајом предметне непокретности уложена су у решавање стамбеног питања ћерке тужиле за куповину стана у С., а стан је купљен на име зета, из чега произлази да средства нису уложена у решавање стамбеног питања тужиле и члана њене породице на територији Републике Србије. Неосновани су и наводи тужбе везано за утврђивање висине пореске стопе, као и тржишне вредности набавне цене стана, с обзиром да је првостепени орган утврдио тржишну вредност стана у свему према важећи прописима позивајући се на званичне податке објављене у Републичком заводу за статистику, тј. “Службеним гласницима Републике Србије”, те Закона о порезу на доходак грађана и Правилник о номенклатури нематеријалних улагања и основних средстава по стопама амортизације. Самим тим је правилно и утврђен моменат преноса права својине, односно да је пренос права својине извршен оверавањем купопродајног уговора у Првом основном суду у Београду дана 19.01.2010. године, па је правилна и примена пореске стопе у износу од 20% на утврђену основицу од 11.875.352,87 динара након чега је утврђена висина капиталног добитка у износу од 2.375,070,57 динара. Није основан ни навод тужбе да тужени није дао образложење зашто није прихваћен предлог за одређивање вештачења којим би се утврдила тржишна вредност стана, јер је тужени дао образложење на те наводе жалбе.

Са изнетих разлога налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова спора, ценећи успех тужиле у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.06.2017. године, III-3 У. 6194/15

Записничар
др Весна Билбија,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ/ОИ